

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010400
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8321010400.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného G. F., pre zločin prevádzachstvo podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. Pv 76/21/7702 zo dňa 08.07.2021, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. septembra 2021 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný G. F., T. XX.XX.XXXX D. Y.,
trvale bytom H., F. M., O. K. D.,
štátny občan H., číslo cestovného dokladu Y. XXXXXXXX,
D. D. D. B. XX. N. XXXX D. Ú. T. D. D. Z. Ú. T. D. U. B. G. D. Y.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 23. januára 2021 v čase okolo 20:45 hodine v meste I. viedol osobné motorové vozidlo značky Toyota Yaris, bielej farby s C. evidenčnými Č. T. XXXXT, s ktorým zastavil na vopred určenom mieste, na parkovisku pri hlavnej ceste na ulici Z.. P. v meste I. a naložil posádku štyroch osôb, s úmyslom previezť tieto osoby cez územie G. M., spoločne s týmito osobami sa vydal na cestu, pričom v čase o 20:55 hodine dňa 23. januára 2021 bol zastavený hliadkou polície v obci Y. H. pri obecnom cintoríne smerom v smere do mesta G., kde pri kontrole posádky bolo zistené, že G. F. ako vodič motorového vozidla mal vo vozidle umiestnené štyri mladistvé osoby Z. M. - Y. J., T. XX. N. XXXX, bez cestovného dokladu, M. Z., T. XX. Z. XXXX, bez cestovného dokladu, T. Q., T. XX. N. XXXX, bez cestovného dokladu, H. G., T. XX. N. XXXX, bez cestovného dokladu, všetci mužského pohlavia, ktorí nie sú štátnymi občanmi G. M. ani osobami s trvalým pobytom na území G. M.,

teda

osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi G. M. alebo osobami s trvalým pobytom na území G. M., pomáhal pri nedovolenom prechode cez územie G. M., a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania, na viacerých osobách,

čím spáchal

zločin prevádzachstvo podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, prihladiajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na § 36 písm. j) Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal na obžalovaného G. F. obžalobu pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že: „dňa 23. januára 2021 v čase okolo 20:45 hodine v obci Y. H. v okrese I. viedol osobné motorové vozidlo značky Toyota Yaris, bielej farby s C. evidenčnými číslami T. XXXXT, s ktorým na základe predchádzajúceho pokynu nestotožnenej ukrajinsky hovoriacej osoby vystupujúcej pod menom N. zastavil na vopred dohodnutom mieste pri kostolíku v meste I. a naložil posádku štyroch osôb, ktoré mu zadali do navigačného prístroja súradnice ich cesty s cieľom v meste Q. a spoločne s týmito osobami sa vydal na cestu, pričom v čase o 20:55 hodine dňa 23. januára 2021 bol zastavený hliadkou polície v obci Y. H. pri obecnom cintoríne smerom v smere do mesta G. (GPS: T. XX°XX'XX.XXX", J. XX °..XXX"), kde pri kontrole posádky bolo zistené, že G. F. ako vodič motorového vozidla mal vo vozidle umiestnené štyri mladistvé osoby Z. M. - Y. J., T. XX. N. XXXX, bez cestovného dokladu, M. Z., T. XX. Z. XXXX, bez cestovného dokladu, T. Q., T. XX. N. XXXX, bez cestovného dokladu, H. G., T. XX. N. XXXX, bez cestovného dokladu, všetci mužského pohlavia, ktorí boli následne umiestnení v X. C. S. Z. M., G. Y. T. X, I., teda obvinený G. F. za presne nezistenú odplatu vo výške najmenej 1.000,- Zlotých pre štátnych občanov Z. M., ktorí nie sú štátnymi občanmi G. M. alebo osobami s trvalým pobytom na území G. M. organizoval a pomáhal pri ich prechode cez územie G. M.“ Obžalovaný mal podľa obžaloby týmto konaním v úmysle získať pre seba priamo, či nepriamo finančnú výhodu pomáhať pri prechode cez územie G. M. a taký čin mal spáchať závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, čím mal naplniť znaky zločinu prevádzacstvo podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný.

Ku skutku samotnému obžalovaný uviedol, že v C. bol zamestnaný na základe pracovnej zmluvy, ktorú podpísal s osobou menom N. a podľa jeho pokynov pracoval ako vodič - taxikár až do svojho zadržania. V poslednom týždni minulého roku požiadal N., aby mohol odcestovať na Slovensko na dovolenku. N. mu ale povedal, že: „Pôjdeš na Slovensko, ale keď pôjdeš na Slovensko, zoberieš niekoľkých chlapcov a odvezieš ich podľa toho, ako oni uvedú cieľ cesty.“ Keď obžalovaný prišiel na Slovensko, na miesto určenia, títo chlapci mu sadli do auta a potom asi po dvoch kilometroch ho zastavila policajná hliadka a následne ho odvedli na policajnú stanicu. Obžalovaný zdôraznil, že toto bol jeho prvý prípad prepravy osôb na Slovensku. Na otázku prokurátora obžalovaný vysvetlil, že N. mu určil konkrétne miesto, kam sa má dostaviť a následne sa s ním má spojiť. Tak to bolo aj v tomto prípade, keď prišiel na miesto určenia, prisadol si k nemu na predné sedadlo jeden muž, ktorý uviedol smer budúcej cesty do navigačného prístroja. Následne k autu prišli traja ľudia a sadli si na zadné sedadlá. N. mu predtým nepovedal, koľkých zákazníkov bude viesť, ani kam ich má odviezť.

Obžalovaný ďalej uviedol, že po zadaní navigačných údajov od zákazníkov, sa na prístroji zobrazila iba cesta po najbližšiu odbočku. Až neskôr zisťoval, aká bude dlhá cesta, a preto sa rozhodol, že takúto cestu neabsolvuje (900 km), preto sa rozhodol, že auto zastaví v najbližšej dedine, zákazníkov vysadí a zdôvodní to tým, že sa mu „pokazilo auto“. Vo výpovedi ďalej uviedol, že N. ako svojmu zamestnávateľovi preukazoval splnenie objednávky tým, že na mobilnom telefóne spravil krátke video, kde zobrazil zákazníkov v cieľovej destinácii. Toto video posielal N. prostredníctvom aplikácie U.. Aj v tomto prípade malo ísť o rovnaký postup. Obžalovaný netušil, že prevázané osoby sú nelegálni migranti.

V ďalšom priebehu hlavného pojednávania boli ako svedkovi vypočutí príslušníci I. F. N. M. R. Z. X. C. G., a to I. I. M., I. R. Z. V.. N. C., ktorí zhodne popísali priebeh zastavenia vozidla, ako aj posádku motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný, pričom bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené, že išlo o osoby bez Slovenskej štátnej príslušnosti a trvalého pobytu na našom území.

Konajúci súd v snahe rešpektovať návrh obhajoby na vykonanie dokazovania osobným vypočutím migrantov na hlavnom pojednávaní zisťoval, kde sa tieto osoby aktuálne nachádzajú, avšak zo správy Prezídia Policajného zboru Úradu hraničnej a cudzineckej polície (čl. 360) vyplynulo, že tieto osoby boli umiestnené v X. C. S. Z. M. D. I. až do dňa 10.02.2021, kedy z tohto zariadenia ušli a ich miesto sa doteraz nepodarilo vypátrať.

Z vyššie uvedeného dôvodu súd podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí svedkov Y. J., M. Z., T. Q., H. G.. Z prečítaných výpovedí týchto svedkov plynie, že predtým, než nastúpili do auta, ktoré viedol obžalovaný, boli všetci umiestnení v zariadení pre deti a mládež v I., odkiaľ ušli na parkovisko, kde ich malo čakať auto so šoférom. Všetko dohodli ich rodičia, auto ich malo odviezť do T.. Rodičia zaplatili za túto nelegálnu cestu prevádzzačom priamo v Z. sumu od 1.000 do 1.200 eur. Ich úlohou bolo iba nastúpiť do auta, pričom vodič ich mal odviezť do T. na miesto, ktoré bolo dohodnuté medzi prevádzzačmi a rodičmi migrantov.

Samosudca prečítal znalecký posudok č. 6/2021, znalec Ing. Stanislav Štefanisko, odbor elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika (hardware), odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, počítačové programy (software). Na tomto mieste súd poukazuje na výhrady obhajcu voči spôsobu, ktorým bol telefón zaistený, v dôsledku čoho obhajca spochybnil tento dôkaz, pretože polícia vykonala prehliadku motorového vozidla bez príkazu vydaného v zmysle § 101 TP. Súd k uvedenej argumentácii uvádza, že znalecký posudok Ing. Štefaniska nie je dôkazom, ktorý tvorí podklad pre uznanie viny obžalovaného, pretože z neho neplynú relevantné skutočnosti.

Naopak, za veľmi významný dôkaz súd považuje obrazový záznam - kamerový záznam z parkoviska vyhotovený v čase príchodu obžalovaného na parkovisko a následného nastúpenia štyroch mladistvých osôb z Z. (Y. J., M. Z., T. Q., H. G.).

Dňa 26.1.2021 vydal náčelník MsP I. jeden kus DVD nosič s kamerovým záznamom z kamerového systému z mesta I. - kamera č. 1 zo dňa 23.01.2021. O tomto úkone bola spísaná zápisnica ČVS: O.-XX/NJ-D.-XXXX zo dňa 26.1.2021.

Na DVD nosiči je nahratý súbor XXXX-XX-XX XXXX, na ktorom je videozáznam s dátumom 23.1.2021 čas záznamu od 21:25:40 do 21:36:44

Tento dôkaz súd podľa § 270 ods. 2 TP vykonal na hlavnom pojednávaní tak, že ho prehral na technickom zariadení, a to oboznámením záznamu, ktorý sa týka dokazovanej skutočnosti. Súčasťou výkonu tohto dôkazu bola aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný - podanie Mestskej polície I. (čl. 361-365), z ktorého je zrejmé, ako, kým a prečo bol vyhotovený obrazový záznam, zároveň z tejto správy je zrejmé viditeľné upozornenie o tom, že priestor je monitorovaný kamerovým systémom pre účel zaistenia verejného poriadku a bezpečnosti.

Za dôkaz v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti. Okruh dôkazných prostriedkov výslovne uvedených v citovanom ustanovení môže byť v konkrétnom prípade doplnený o ďalšie dôkazy, čo zákon umožňuje nielen demonštratívnym výpočtom vymenovaných dôkazov s použitím slova „najmä“, ale aj všeobecnou formuláciou, podľa ktorej za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci. Uvedenou formuláciou je zároveň vyjadrené určité obmedzenie stanoveného okruhu prípustných dôkazných prostriedkov, totiž dôkaz musí mať vzťah k objasňovanej veci a musí byť spôsobilý preukázať alebo vyvrátiť dokazovanú skutočnosť. Žiadny úkon, ktorý môže prispieť k objasneniu veci, preto nemožno vylúčiť z okruhu prípustných dôkazných prostriedkov len preto, že ide o úkon, určitého druhu a zákon ho výslovne neupravuje. Z toho dôvodu možno uviesť, že ako dôkaz možno využiť zvukové, obrazové a iné záznamy, hoci boli zadovážené bez vedomia osôb, ktorých osobné prejavy sú takto zaznamenané. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 Tdo 71/2012 zo dňa 22. novembra 2012)

V Slovenskej republike monitorovanie priestorov prístupných verejnosti upravuje zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov. Podľa § 10 ods. 7 tohto zákona „Priestor prístupný verejnosti možno monitorovať pomocou videozáznamu alebo audiozáznamu len na účely verejného poriadku a bezpečnosti, odhaľovania kriminality alebo narušenia bezpečnosti štátu, a to len

vtedy, ak priestor je zreteľne označený ako monitorovaný. Označenie monitorovaného priestoru sa nevyžaduje, ak tak ustanovuje osobitný zákon. Vyhotovený záznam možno využiť len na účely trestného konania alebo konania o priestupkoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak.“

Zo spisu vyplýva, že priestor bol monitorovaný kamerovým systémom za účelom zaistenia verejného poriadku a bezpečnosti, bol takto označený, a preto verejnosť (aj obvinený) mal možnosť vedieť, že priestor je monitorovaný. Uvedený dôkaz podľa názoru súdu bol získaný zákonným spôsobom.

Z konkrétneho popisu udalostí zobrazených na obrazovom zázname, ktoré sú podrobne uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní, je zrejmy čas príchodu motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný, dokonca je z neho možné uzavrieť, že ide o osobu obžalovaného, zároveň je z tohto záznamu zrejme, že do vozidla prichádza mladý muž, ktorý si sadá na miesto spolujazdca a následne na to, asi po pätnástich sekundách, ďalší traja muži preskakujú bránu za vozidlom, ktorá je na okraji parkoviska a ihneď nasadajú na zadné sedadlo vozidla. Po uplynutí ďalších desiatich až osemnástich sekúnd sa vozidlo pohlo a odchádza z parkoviska na hlavnú cestu popri múzeu Z.. P., smer I. - Y. H..

Nakoľko súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený, samosudca postupom podľa § 269 TP prečítal správu Mesto I., Mestská polícia I., čl. 361. Súčasťou správy je zápisnica o vydaní veci, protokol o zaradení tohto systému do majetku obce, zobrazenie upozornenia o monitorovaní priestoru kamerovým systémom.

Samosudca vyzval obžalovaného na vyjadrenie, či na obrazovom zázname je v pozícii vodiča zachytený on - a umožnil obžalovanému vyjadriť sa k vykonanému dôkazu. Obhajca a obžalovaný potvrdili, že na kamerovom zázname je osoba obžalovaného.

Na návrh prokurátora bol prehratý obrazový záznam na USB kľúči - kde boli reportované údaje z mobilného telefónu obžalovaného. Ide o priečinok C.-Q., C. C., C. M., C. S.-X., video zo dňa 22.01.2021.

Postupom podľa § 270 ods. 2 TP bol prehratý obrazový záznam (krátky), na ktorom sú zrejmí traja pasažieri v motorovom vozidle, všetci tmavovlasí, pričom z okolia je zrejmy nemecký text „Bahnhof“ na smerovej tabuľke pred objektom na verejnom priestranstve. Prehratý obrazový záznam bol získaný v procese znaleckého dokazovania z mobilného telefónu Z. XX patriacemu obžalovanému, z ktorého bol vykonaný report údajov a uložený na USB nosiči, ktorý je súčasťou znaleckého posudku.

Bolo umožnené procesným stranám vyjadriť sa k vykonanému dôkazu.

Prokurátor uviedol, že týmto vykonaným dôkazom sa potvrdilo, že obžalovaný po dopravení osôb do cieľovej destinácie vyhotovoval video, kde je zachytené aj verejné priestranstvo, čo v podstate potvrdzuje jeho výpoveď, kedy uvádzal, že takýmto spôsobom preukazoval zamestnávateľovi splnenie úlohy - objednávky.

Obhajca sa k vykonanému dôkazu vyjadril tak, že obrazový záznam žiadnym spôsobom nesúvisí s prejednáványm skutkom, potvrdzuje výpoveď obžalovaného o tom, že ako vodič si plnil pokyny, ktoré mu zadal zamestnávateľ. Vychádzajúc z názvu „Bahnhof“ na tabuľke verejného priestranstva, možno uviesť, že to svedčí o nemeckom území, kde úplne legálnym spôsobom žijú aj občania iných štátov s tmavými vlasmi prípadne tmavšej pleti.

Súd podotýka, že tento USB záznam netvorí podklad pre uznanie viny zo spáchania skutku podľa tohto rozsudku.

Boli prečítané listinné dôkazy, zápisnica o vydaní veci, zápisnica o obhliadke miesta činu, list z 27.04.2021 (čl. 202) - odpoveď Oddelenia operatívnej činnosti vyšetrovania v C. (C. M.), z ktorej vyplýva, že obžalovaný G. F. pri vstupe do C. M. predložil písomné poverenie na výkon práce, ktoré mu vystavila spoločnosť s ručením obmedzeným, pre ktorú mal vykonávať prácu od 01.09.2020 do 27.02.2021.

Bola prečítaná správa MV SR, KR PZ Prešov, získaná od Centra policajnej a colnej spolupráce, v ktorej poľské policajné orgány oznámili, že spoločnosť, pre ktorú mal obžalovaný vykonávať prácu, má v adrese sídla iba korešpondenčnú adresu. Ide o tzv. „virtuálnu kanceláriu“ (čl. 205).

Z medzirezortných lustrácií vyplynulo, že obžalovaný nemá žiadny záznam v registri trestov ani v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

Súd odmietol vykonať obhajobou navrhnutý dôkaz - vyžiadať si vízový spis obžalovaného, nakoľko tento nebol spôsobilý ovplyvniť rozhodnutie súdu o vine, či nevine obžalovaného. Zároveň súd odmietol vykonávať dôkaz výsluchom osoby menom N., ktorej osobné údaje obhajoby nevedel uviesť.

Obžalovaný bol predovšetkým usvedčený zo skutku uvedeného v obžalobe výpoveďami príslušníkov polície, ktorí na hlavnom pojednávaní popísali priebeh zastavenia vozidla, ako aj posádku motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný, pričom bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené, že išlo o osoby bez Slovenskej štátnej príslušnosti a trvalého pobytu na našom území.

Obžalovaný bol usvedčený zo skutku uvedeného v obžalobe výpoveďami svedkov mladistvých osôb Z. štátnej príslušnosti, ktorí zhodne popísali okolnosti, za ktorých nastúpili do motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný. Konajúci súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o vine obžalovaného nie je založené „výlučne alebo v rozhodujúcej miere“ na obsahu prečítaných výpovedí.

Významným usvedčujúcim dôkazom bol obrazový záznam vykonaný v súlade s ust § 270 ods. 2 TP, z ktorého je zrejmé, akým spôsobom a kedy do vozidla, ktoré riadil obžalovaný nastúpili štyria mladiství nelegálni migranti.

Obhajoba obžalovaného o výkone činnosti taxikára nevediac o tom, koľko osôb a kam má viezť, dokonca bez akejkoľvek dohodnutej odplaty u súdu neobstála a podľa názoru súdu vyplynula iba z veľmi zúženého priestoru na akúkoľvek interpretáciu vlastného konania - obžalovaný bol prichytený „pri čine“.

Pri úvahách o právnej kvalifikácii súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Tdo 52/2018 - V zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2019, bolo pod č. 18 zverejnené rozhodnutie - právna veta plynúca z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. decembra 2018, sp. zn. 2 Tdo 52/2018:

„Na rozdiel od konania popísaného v ustanovení § 355 ods. 1 alebo 2 Trestného zákona, ktoré je trestným činom pri jednej alebo dvoch osobách, ktoré prostredníctvom konania páchatel'a nedovolené prekračujú (majú prekročiť) štátnu hranicu Slovenskej republiky alebo nedovolené prechádzajú cez jej územie, pri troch a viacerých takých osobách sa použije aj okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa odseku 3 písm. d) naposledy označeného ustanovenia v nadväznosti na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona. Tým je vyjadrená kvantifikácia závažnosti konania páchatel'a podľa počtu „prevádzaných“ osôb, bez ohľadu na okolnosť, že taká osoba nie je pri dotknutom trestnom čine poškodeným.“

Objektom trestného činu prevádzачstvo podľa § 355 Trestného zákona je záujem štátu na kontrole osôb, ktoré prekračujú štátnu hranicu, a to v oboch smeroch. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorým pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na jej území, organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie. Trestne zodpovedný bude aj páchatel', ktorý uvedené konanie umožní alebo v ňom pomáha. Pritom sa nevyžaduje, aby sa páchatel'ovi preukázal úmysel takýmto činom získať pre seba alebo iného priamo čo nepriamo finančnú alebo inú materiálnu výhodu pre osobu, ktorá je štátnym občanom Slovenskej republiky.

Konanie obžalovaného súd posúdil ako konanie, ktorým osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, pomáhal pri nedovolenom prechode cez územie Slovenskej republiky, a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania, na viacerých osobách.

Vyššie uvedeným konaním obžalovaný naplnil znaky zločinu prevádzачstvo podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona v nadväznosti na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona, kde je trestná sadzba odňatia slobody na sedem rokov až desať rokov.

Ide tu o tzv. kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu, v ktorej znaky základnej skutkovej podstaty a znaky podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby tvoria jeden celok. Pre dokonanie takéhoto

kvalifikovaného trestného činu sa preto vyžaduje, aby boli naplnené všetky tieto znaky, teda tak znaky základnej skutkovej podstaty, ako aj znaky podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby, ktoré pristupujú ku znakom základnej skutkovej podstaty.

Prokurátor v konaní pred súdom neunesol dôkazné bremeno v tom, že obžalovaný mal skutok spáchať za odplatu - túto skutočnosť nepotvrdili ani výpovede prevádzaných osôb. Za nelegálne prevádzanie mladistvých zaplatili ich rodičia organizátorom tejto činnosti už v Z.. Ani jeden z nich neplatil peniaze za prevádzanie priamo obžalovanému. Z uvedeného dôvodu sa súd nestotožnil (sčasti) s právnou kvalifikáciou uvádzanou v obžalobe - zločin prevádzačstvo podľa § 355 ods. 2 písm. a) TZ, pretože obžalovanému nebol preukázaný úmysel získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu.

Prokurátor v konaní pred súdom nepreukázal, že obžalovaný spáchal túto činnosť v úmysle získať pre seba alebo pre iného finančnú výhodu. Nebola preukázaná žiadna spojitosť medzi obžalovaným a doteraz nestotožnenými organizátormi tejto trestnej činnosti - ktorí za to zinkasovali odmeny od rodičov mladistvých migrantov. Z uvedeného dôvodu súd uvádza v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku iba preukázané okolnosti skutku.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j) Trestného zákona - to je, že doteraz viedol bezúhonný život. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, z toho dôvodu súd pristúpil k úprave hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 TZ, čím bola stanovená trestná sadzba na sedem rokov až deväť rokov odňatia slobody.

Podľa druhej vety § 34 ods. 6 TZ, za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože ho považuje za primeraný už aj vzhľadom na pomerne prísnu sadzbu dolnej hranice tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty stanovenej zákonodarcom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.